

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ यं वल्लभं मुकुराद्वेदं द्रियमनोमायाः परादृश्यतां निन्युस्तस्थविमादिनापि च विराट्सूत्रेशभावं गतं ॥ तं प्रत्यग्दृग्दृश्यमक्षरमणुत्यक्तोपनेत्रत्रयाः श्री
गोपालमुपास्महे श्रुतिशिरोवंशीरवैर्दर्शितं ॥ १ ॥ बाह्यः स्तेनाभिभाषी बहिरुद्वैतं पातितर्को प्रतिष्ठो मीमांसा प्रातिहार्यं भजति गुणगणयस्य संख्यातिसंख्यः ॥ हृत्पीठे योगशुद्धे निहितमुपनिषद्वाहद्वैः परमेष्ठ्यां श्री
लक्ष्मणार्यो जगति विजयते यस्य लेशः शिवाद्याः ॥ २ ॥ हरिविधिवसिष्ठशक्तिपराशरव्यासशुकदेवानां वैशंपायनमुपश्रवसंचनुमः पुराणगुरुमुख्यान् ॥ ३ ॥ कणभक्षमक्षचरणं जैमिनिकपिलौ पतंजलिचनुमः श्रीम
द्यासवचोबुधिनयसीकरवर्षिणो मुंदिरान् ॥ ४ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्विकीर्षपूर्वपूरुषौ श्रीनारायणधीरेशरूपौ हरिहरौ नुमः ॥ ५ ॥ बहून्समाहृत्य विभिन्ने देशान् कोशान्विनिश्चित्य च पाठमयं प्राचांगुलूणामनुसू
त्य वाचमारभ्यते भारतभावदीपः ॥ ६ ॥ टीकांतराणीं दुरविप्रभाणि बाह्यार्थरत्नानि च कासयंतु ॥ अंतर्निगूढार्थचयप्रकाशे दीपः क्षमो भारतमंदिरेऽस्मिन् ॥ ७ ॥ ईशप्रसादादवितुं स्ववंश्यान् भगोरथेनेव मया प्रणीता ॥ ए
षामहाभारततीर्थगंगालोकत्रयी जाड्यमलंधुनोतु ॥ ८ ॥ उत्तानेष्विह कोशविग्रहबलपद्मेषु नैवाश्रितं गंभीरेषु न सेतवो न विहिताः कूटाननस्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्चराननततिर्भक्ताननाल्हादितानोदीनानविभी
षणाश्च विहिताः श्रीलक्ष्मणार्यश्रितैः ॥ ९ ॥ इह खलु भगवान्पाराशर्यः परमकारुणिको मंदमध्यममतीननुगृहीतुं चतुर्दशविद्यास्थानरहस्यान्येकत्र प्रदिदर्शयिषुर्महाभारताख्यमितिहासं प्रणेप्यन् प्रारिप्सितस्य ग्रंथ
स्य निष्प्रत्यूहपरिपूरणाय प्रचयगमनाय च कृतं मंगलं शिष्यशिक्षायै श्लोकरूपेण निबध्नन् र्थात्तत्र प्रेक्षावत्पद्यं गमभिधेयादिदर्शयति नारायणमिति नरोऽविद्यावच्छिन्नचैतन्यजीवः तेन विषयो कृतेऽनवच्छि

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥

न चैतन्यरूपे ब्रह्मणि शुक्तौ रजतवत्कल्पितं चराचरं अप्रशब्दवाच्यं नारंतदेव अयनं शुक्तीदं शस्य रजतमिव प्रवेशस्थानं यस्य स नारायणः स्वस्मिन् जीवकल्पितस्य प्रपंचस्य सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन कारणीभूत इत्यर्थः य
थोक्तं आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः अयनंतस्य ताः पूर्वतेन नारायणः स्मृत इति तं नारायणं नमस्कृत्य तथानरं उक्तं रूपं नमस्कृत्य एनं विशिनष्टि नरोत्तममिति जीवो हि चैतनत्वेन जडवर्गादुत्कृष्टस्तत उत्कृ
ष्टतरः कारणात्माना नारायणस्ततोऽप्युत्कृष्टतमं निरुपाधिचैतन्यं सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्मेत्यादि श्रुतिषु प्रसिद्धं तदेव नरोत्तमस्य निरस्ताविद्यस्य जीवस्य निष्प्रपंचं पारमार्थिकं रूपमिति युक्तं तत्रोत्तमत्ववि
शेषणं यथोक्तं पिंडब्रह्मांडनेतृत्वान्नरौ जीवेश्वरावुभौ तयोश्च नयनाच्छुद्धं ब्रह्मापिनर उच्यते नरजानामपां कार्यं नारं ब्रह्मांडमिष्यते तद्यस्य वसतिस्थानं तेन नारायणो विभुः स्वाविद्यासृष्टिपिंडेन तादात्म्ययोग
तो नरः स जीवः स परं ब्रह्म नरोत्तमपदाभिधं तद्योतिकां गिरं नत्वा ततो व्याप्तस्तथैव सन् संसारजयिनं ग्रंथं जयनामान मीरयेदिति एवं च जीवाविद्याकल्पितत्वात् जगतो मिथ्यात्वं ब्रह्मणश्च तत्र सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन स
त्यत्वं जीवस्य तदभिन्नत्वं चेति विषयो दर्शितः अविद्यानिवृत्तौ तत्कृतस्य प्रपंचस्य त्रैकालिकबाधादात्यंतिक्यनर्थनिवृत्तिः प्रयोजनं अर्थात्तत्कामोधिकारी ग्रंथस्य उक्तविषयस्य च ज्ञाप्य ज्ञापकभावः संबंध इति
च दर्शितं देवीं नरनारायणनरोत्तमतत्त्वप्रद्योतनीं सरस्वतीं च नमस्कृत्यैव ततो व्याप्तस्तथैव सरस्वत्या परमकारुणिकया जनबोधाया विष्टो जयं जयोनमेतिहासोयमिति वक्ष्यमाणत्वाज्जयसंज्ञं भारताख्यमितिहासं